

K
original

GORNJI GRÂD

I. SITUACIJA

Ana: Nâjprije čemo ići na Gornji grâd da pokažemo Hélgi štò još nije vidjela.

Inga: Zapravo je već mnogo vidjela, ali Gornji je grâd specifičan.

Ana: Čima mnogo povijesnih grâđevina. Hélgi je to zanimljivo.

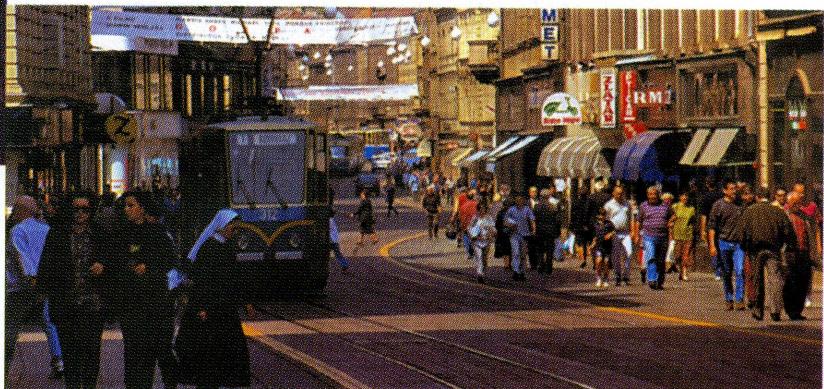
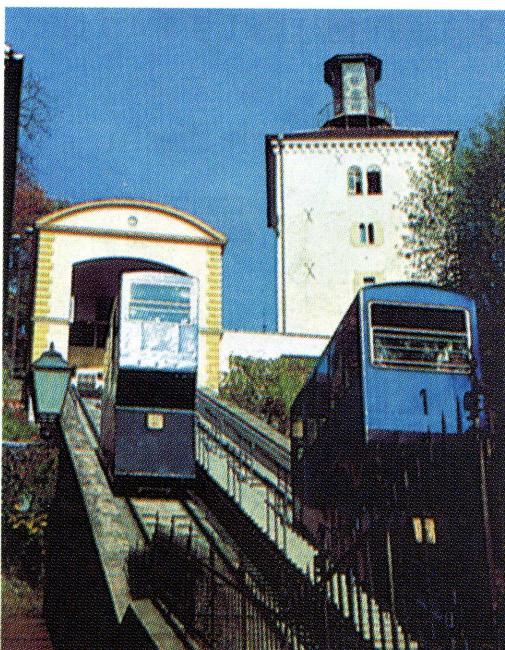
Helga: Možemo prošetati i ja ču vas pitati štò me zanima.

Ana: Idemo ilicom pjèsice prema uspinjači.

Inga: Ipak čemo ići stepenicama a ne uspinjačom.

Helga: Mogu hodati, ne brinite. A hode li vama dvjema biti teško?

Ana: Teško? Ni govor. Nâjprije čemo razgledati kulu Lotrščak. Sâda je tamо gâlêrija, a ranije je to bio ulaz u stari grâd.

Inga: Iz kúle se tòčno u pódne čúje tòp, pa se nètko mòže i úplašiti àko nè zna štò je.

Ana: A blízu je Trg svétoga Márka i církev kója imá zanimljiv kròv.

Helga: Na kròvu je grb Zágreba, vidjela sam rázglednicu.

Ana: Dâ, a na trgu je i Hrvátski sábor i Vláda. U prošlom (19.) ← stoljéću na tóm je trgu bilo i kàzalište.

Helga: Čùla sam za stâri isusovački sâmostan kòji je dànas mùzejski prôstor.

Ana: Tô su Klóvićevi dvôri, pòznati i izvan Hrvâtske.

Inga: U njima se često održávaju zanimljive izložbe, pa dòlaze posjètitelji iz ökólnih zemálja.

Helga: Sv  mo t o vidjeti, n  dam se da je otvoreno.

Ana: Blízu je i g  l  rija k  para Ivana M  strovi  . T o je k  ca u k  oj je umjetnik n  ko vrij  me živio i rádio.

Inga: N  smijemo propustiti Kam  nita vr  ta, n  jpoznatiji stâri dio Zágreba.

Ana: A kraj njih je j  dna od n  jstarijih lj  k  rna u ovom dij  lu Európe. Jo   uvij  ek rádi.

Inga: Zaista v  lim š  tati stârim, u  skim uličicama.

Helga: Sv  gdje se osje  a atmosf  ra prošlosti.

